

Tirsdag den 25. oktober 2011

100. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til i forbindelse med støtten til sport og fritidsaktiviteter for personer med handicap at undlade at skelne ved fastsættelse af handicap; opfordrer indtrængende Rådet til at fortsætte sin indsats, idet det minder om, at Europarådets Ministerudvalg i 1986 lovede at støtte sport for personer med handicap;

101. opfordrer Kommissionen og Rådet til at forbedre adgangen for personer med handicap på ophavsretområdet, herunder gennem øget udveksling af bedste praksis, støtte udviklingen af de mest effektive samarbejdsmetoder og sikre, at tjenesteyderne er underlagt passende, fælles og obligatoriske krav vedrørende personer med handicap, med særlig vægt på synshæmmede;

102. understreger, at direktiv 2005/29/EF om virksomheders urimelige handelspraksis, navnlig bestemmelsen om vildledende udeladelser, i medfør af FN's konvention om rettigheder for personer med handicap også er relevant for disse;

103. opfordrer Kommissionen og Rådet til på baggrund af Europa-Parlamentets praksis og erfaringer at træffe foranstaltninger med henblik på at fjerne barriererne for døves adgang til IKT, jf. Parlamentets beslutninger af 1988 og 1998, og til årligt at aflægge beretning herom for de berørte medlemmer af Europa-Parlamentet;

104. opfordrer Kommissionen til at udarbejde en undersøgelse vedrørende synshæmmede, der analyserer særlige kendetegn for digitale displays (interfaces) på industriprodukter og indenlandske produkter samt alternative, tilsvarende informationsløsninger for blinde, og til at fremsætte specifikke lovgivningsforslag;

105. opfordrer medlemsstaterne og Kommissionen til at anerkende tegnsprog som officielt sprog i medlemsstaterne; mener, at medlemsstaterne derfor bør arbejde på at muliggøre denne anerkendelse i overensstemmelse med Bruxelleserklæringen af 19. november 2010;

106. opfordrer Kommissionen til i overensstemmelse med FN's 2015-mål at tage hensyn til handicappedes interesser i forbindelse med bistanden til internationale forbindelser og udvikling;

*

* *

107. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen samt til medlemsstaternes regeringer og parlamenter.

Modernisering af offentlige indkøb

P7_TA(2011)0454

Europa-Parlamentets beslutning af 25. oktober 2011 om modernisering af offentlige indkøb (2011/2048(INI))

(2013/C 131 E/03)

Europa-Parlamentet,

— der henviser til direktiv 2004/18/EF og 2004/17/EF om fremgangsmåderne ved indgåelse af offentlige indkøbskontrakter ⁽¹⁾ og direktiv 2007/66/EF om forbedring af effektiviteten af klageprocedurerne i forbindelse med indgåelse af offentlige kontrakter ⁽²⁾,

⁽¹⁾ EUT L 134 af 30.4.2004.

⁽²⁾ EUT L 335 af 20.12.2007, s. 31.

Tirsdag den 25. oktober 2011

- der henviser til Rådets afgørelse 2010/48/EF om indgåelse af De Forenede Nationers konvention om handicappedes rettigheder ⁽¹⁾, der trådte i kraft den 22. januar 2011, og hvori det fastslås, at direktiver om offentlige indkøb er "fællesskabsretsakter vedrørende spørgsmål, der er omhandlet i konventionen",
- der henviser til WTO-aftalen om offentlige indkøb af 15. april 1994,
- der henviser til Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder og navnlig artikel 26 heri (integration af mennesker med handicap),
- der henviser til sin beslutning af 12. maj 2011 om lige adgang til offentlige markeder i EU og i tredjelande ⁽²⁾,
- der henviser til Kommissionens grønbog om modernisering af EU's politik for offentlige indkøb (KOM(2011)0015),
- der henviser til Kommissionens grønbog om øget anvendelse af elektronisk baserede offentlige indkøbsprocedurer i EU (KOM(2010)0571),
- der henviser til sin beslutning af 6. april 2011 om et indre marked for virksomheder og vækst ⁽³⁾,
- der henviser til sin beslutning af 18. maj 2010 om nye udviklingstendenser for offentlige indkøbskontrakter ⁽⁴⁾,
- der henviser til sin beslutning af 3. februar 2009 med titlen "Prækommercielle indkøb: vedvarende høj kvalitet i offentlige tjenester i Europa gennem øget innovation" ⁽⁵⁾,
- der henviser til Kommissionens meddelelse "Smart regulering i Den Europæiske Union" (KOM(2010)0543),
- der henviser til Kommissionens meddelelse "På vej mod en akt for det indre marked. For en social markedsøkonomi med høj konkurrenceevne. 50 forslag med henblik på at blive bedre til at arbejde, iværksætte og handle sammen" (KOM(2010)0608),
- der henviser til professor Mario Montis rapport af 9. maj 2010 om "En ny strategi for det indre marked",
- der henviser til Kommissionens tjenestegrenes arbejdsdokument (SEK(2010)1214),
- der henviser til rapporten om evaluering af SMV'ernes adgang til EU's markeder for offentlige indkøb, "Evaluation of SMEs' access to public procurement markets in the EU" ⁽⁶⁾,
- der henviser til Kommissionens meddelelse "Offentlige indkøb for et bedre miljø" (KOM(2008)0400),
- der henviser til Kommissionens meddelelse "Tænk småt først" - En "Small Business Act" for Europa" (KOM(2008)0394),
- der henviser til Kommissionens meddelelse "Europa 2020-flagskibsinitiativ. Innovation i EU" (KOM(2010)0546),

⁽¹⁾ EUT L 23 af 27.1.2010, s. 35.

⁽²⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2011)0233.

⁽³⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2011)0146.

⁽⁴⁾ EUT C 161 E af 31.5.2011, s. 38.

⁽⁵⁾ EUT C 67 E af 18.3.2010, s. 10.

⁽⁶⁾ http://ec.europa.eu/enterprise/policies/sme/business-environment/files/smes_access_to_public_procurement_final_report_2010_en.pdf

Tirsdag den 25. oktober 2011

- der henviser til Regionsudvalgets udtalelse af 11.-12. maj 2011 om grønbogen om "Modernisering af EU's politik for offentlige indkøb - mod et mere effektivt europæisk marked for offentlige indkøb",
- der henviser til Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalgs udtalelse af 13. juli 2011 om grønbogen om "Modernisering af EU's politik for offentlige indkøb - mod et mere effektivt europæisk marked for offentlige indkøb",
- der henviser til Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalgs udtalelse af 13. juli 2011 om grønbogen om øget anvendelse af elektronisk baserede offentlige indkøbsprocedurer i EU,
- der henviser til forretningsordenens artikel 48,
- der henviser til betænkning fra Udvalget om det Indre Marked og Forbrugerbeskyttelse og udtalelser fra Udvalget om International Handel, Budgetkontroludvalget, Udvalget om Beskæftigelse og Sociale Anliggender, Udvalget om Miljø, Folkesundhed og Fødevarerikkerhed, Udvalget om Industri, Forskning og Energi og Regionaludviklingsudvalget (A7-0326/2011),
 - A. der henviser til, at et velfungerende marked for offentlige indkøb i EU er en vigtig drivkraft for vækst og en hjørnesteen i det indre marked, og at et sådant marked desuden er af væsentlig betydning med henblik på at stimulere konkurrence og innovation og tackle udfordringer inden for miljø- og socialpolitikken, der hurtigt dukker op, samt spørgsmål omkring arbejdskvalitet, herunder passende lønninger, lighed, social samhørighed og integration, samtidig med at der opnås optimal værdi for borgere, virksomheder og skatteydere;
 - B. der henviser til, at EU's regler for offentlige indkøb har bidraget væsentligt til øget gennemsigtighed og lige behandling, bekæmpelse af korruption og professionalisering af indkøbsprocessen;
 - C. der henviser til, at det i betragtning af de nuværende økonomiske forhold er mere afgørende end nogen sinde at sikre en optimal effektivitet i de offentlige udgifter, samtidig med at man i så høj grad som muligt begrænser udgifterne for virksomhederne, og at et mere velfungerende marked for offentlige indkøb ville bidrage til at nå disse to mål;
- 1. bifalder Kommissionens grønbog og den brede høringsproces som et udgangspunkt for revisionen af direktiverne om offentlige indkøb, i overensstemmelse med bestemmelserne i Lissabontraktaten og EU-Domstolens retspraksis og i tråd med de reviderede statsstøtteregler;
- 2. påpeger, at der, selv om revisionen af direktiverne om offentlige indkøb i EU i 2004 førte til en nyttig videre udvikling af det indre marked for offentlige indkøb, nogle år efter gennemførelsen af direktiv 2004/17/EF og 2004/18/EF i national ret er behov for at vurdere, om det vil være nødvendigt med forbedringer og præciseringer af direktiverne for at tackle de mangler, der har vist sig i praksis; understreger, at mange interessenter anser bestemmelserne om offentlige indkøb for at være yderst komplekse, hvilket fører til omkostningskrævende og tunge administrative overholdelsesprocedurer; beklager de hyppige tilfælde af utilstrækkelig gennemførelse af bestemmelserne i national lovgivning og de utilstrækkelige uddannelsesforanstaltninger; opfordrer Kommissionen til at foreslå en væsentlig forenkling og konsolidering af bestemmelserne, samtidig med at de præciseres yderligere, hvis det er nødvendigt; understreger desuden, at øget brug af IKT nu skal spille en vigtig rolle, når det gælder om at reducere administration og omkostninger, og at de forskellige europæiske initiativer omkring e-indkøb og e-handel derfor bør afpasses efter reformen af indkøbsbestemmelserne;
- 3. opfordrer til, at det udtrykkeligt anføres i direktiverne, at de ikke afholder noget land fra at overholde ILO-konvention C94; opfordrer Kommissionen til at tilskynde alle medlemsstater til at overholde denne konvention; understreger, at bæredygtige offentlige indkøb, hvis de skal fungere effektivt, kræver klare og entydige EU-regler, der nøjagtigt definerer rammen for medlemsstaternes lovgivning og gennemførelse;

Tirsdag den 25. oktober 2011

Første opgave: forbedring af den juridiske klarhed

4. anmoder om en præcisering af direktivernes anvendelsesområde; konstaterer, at hovedformålet med offentlige indkøb er offentlige myndigheders indkøb af varer, arbejde og tjenesteydelser med henblik på at imødekomme borgernes behov og sikre effektiv anvendelse af offentlige midler; påpeger, at der skal være en direkte fordel for den ordregivende myndighed, for at en procedure skal kunne betegnes som en offentlig indkøbsprocedure;
5. opfordrer til en præcisering af definitionerne i direktiverne - f.eks. definitionen af et "offentligt organ" - i tråd med EU-Domstolens retspraksis, og uden at anvendelsesområdet for EU's regler om offentlige indkøb begrænses;
6. minder om sin beslutning fra maj 2010 om nye udviklingstendenser for offentlige indkøbskontrakter, hvor man tog højde for EU-Domstolens retspraksis og var af den opfattelse, at samarbejde mellem offentlige organisationer ikke falder ind under bestemmelserne om offentlige indkøb, såfremt følgende kriterier er opfyldt: partnerskabets formål er udførelse af en offentlig opgave, som påhviler alle de berørte offentlige myndigheder, opgaven udføres udelukkende af de berørte offentlige myndigheder, dvs. uden deltagelse af privat kapital, og arbejdet udføres hovedsageligt på vegne af de berørte offentlige myndigheder; understreger, at overførsel af opgaver mellem organisationer i den offentlige sektor henhører under medlemsstaternes interne administrative organisation og ikke er omfattet af bestemmelser om indkøb; mener, at disse præciseringer bør kodificeres i direktiverne om offentlige indkøb;
7. understreger, at koncessionskontrakter om tjenesteydelser er udelukket fra anvendelsesområdet for de europæiske bestemmelser om offentlige indkøb; minder om, at der skal tages passende hensyn både til procedurernes kompleksitet og forskellene mellem medlemsstaterne imellem, når det gælder retskultur og retspraksis i medlemsstaterne i forbindelse med koncessionskontrakter om tjenesteydelser; mener, at processen med at definere "koncessioner på tjenesteydelser" og de juridiske rammer herfor har udviklet sig som følge af direktiverne om indgåelse af offentlige kontrakter fra 2004 og EF-Domstolens supplerende retspraksis; fastholder, at eventuelle forslag til en retsakt, som vedrører koncessioner på tjenesteydelser, kun er berettiget, hvis formålet er at afhjælpe forvriddinger i det indre markedes funktion; påpeger, at der hidtil ikke er konstateret sådanne forvriddinger, og at en retsakt om koncessioner på tjenesteydelser derfor er unødvendig, hvis målet ikke er en påviselig forbedring af det indre markedes funktion;
8. understreger, at den nuværende klassifikation af A- og B-tjenesteydelseskategorier bør fastholdes, for så vidt som "lettere" bestemmelser for B-tjenesteydelser har deres berettigelse i denne kategoris karakteristika som hovedsagelig lokalt eller regionalt leverede tjenesteydelser; opfordrer Kommissionen til at udvikle redskaber, der gør det enklere for lokale og regionale myndigheder at afgøre, hvilken kategori konkrete udbudsopgaver henhører under;
9. konstaterer i denne forbindelse, at anvendelse af lovgivningen om offentlige indkøb på ydelsen af personlige sociale tjenester ofte ikke er den bedste måde at sikre optimale resultater på for brugerne af de pågældende tjenester; kræver, at god national praksis, der hviler på, at alle udbydere, der er i stand til at opfylde de forud fastlagte retlige betingelser, uanset deres retlige form har adgang til udbudsproceduren, anerkendes i EU-retten, forudsat at der tages hensyn til de almindelige principper om lige behandling, gennemsigtighed og ikke-forskelsbehandling;
10. understreger, at indførelse af nye regler for markederne for offentlige indkøb under EU-tærskelværdierne bør undgås, da dette kan bringe retssikkerheden på nationalt plan i fare;
11. opfordrer Kommissionen til at afpasse direktivet om klageprocedurer efter de nye rammer for offentlige indkøb, der vil blive afstukket efter den nuværende revision, og gennemføre denne øvelse sideløbende med det centrale lovgivningsforslag, med henblik på at sikre ensartethed;
12. understreger Kommissionens ansvar for at kontrollere, at EU-direktiver implementeres korrekt i medlemsstaterne;

Tirsdag den 25. oktober 2011

Anden opgave: udnyttelse af de offentlige indkøbs fulde potentiale - bedste værdi for pengene

13. er af den opfattelse, at for at udnytte de offentlige indkøbs fulde potentiale bør kriteriet om den laveste pris ikke længere være det afgørende kriterium ved tildelingen af kontrakter, og at det generelt bør erstattes af kriteriet om det økonomisk mest fordelagtige tilbud i henseende til økonomiske, sociale og miljømæssige fordele - under hensyntagen til de relevante varers, tjenesteydelsers eller arbejders samlede livscyklusomkostninger; understreger, at dette ikke udelukker den laveste pris som et afgørende kriterium, når det gælder meget standardiserede varer eller tjenesteydelser; anmoder Kommissionen om i nært samarbejde med medlemsstaterne at udvikle metoder til beregning af livscyklusomkostninger på et bredt og ikke-obligatorisk grundlag; understreger, at tilslutning til kriteriet om det økonomisk mest fordelagtige tilbud vil fremme innovationen og indsatsen for at opnå en højere kvalitet og værditilvækst og dermed for at opfylde kravene i Europa 2020-strategien; understreger, at dette navnlig er relevant hvad angår offentlige indkøb af varer, der indvirker på forbrugernes sundhed - f.eks. i fødevarersektoren - hvor kvalitet og produktionsmetoder spiller en vigtig rolle; understreger, at reglerne for offentlige indkøb bør være tilstrækkeligt fleksible til at sikre, at passive forbrugere, f.eks. i hospitaler, ældreplejefaciliteter, skoler og børnehaver, ligeledes har adgang til sunde fødevarer af høj kvalitet og ikke blot må takke til takke med det billigste tilbud, der er til rådighed;

14. anerkender, at offentlige indkøb, hvis de bruges effektivt, kan være en sand drivkraft for fremme af kvalitetsbeskæftigelse, -løbninger og -vilkår, lige muligheder, udvikling af kompetencer og uddannelse, fremme af miljøpolitikker og tilvejebringelse af incitamenter til forskning og innovation; opfordrer Kommissionen til at tilskynde regeringer og ordregivende myndigheder til at øge brugen af bæredygtige offentlige indkøb og dermed støtte og fremme beskæftigelse af høj kvalitet og sikre, at der leveres tjenesteydelser og varer af høj kvalitet i Europa; opfordrer Kommissionen til nøje at gennemgå, hvordan offentlige indkøb har bidraget til at nå EU's bredere mål, og til at redegøre for, hvad der bør gøres i fremtiden for at forbedre disse mål;

15. minder om, at prækommercielle indkøb er et underudnyttet redskab, der kan fremme innovation inden for offentlige indkøb og yde et væsentligt bidrag til at indkredse og skabe højvækstmarkeder og forbedre små og mellemstore virksomheders adgang til offentlige indkøb; mener desuden, at den foreslåede model for deling af risici og fordele (IPR) ved prækommercielle indkøb kræver både en juridisk præcisering og en forenkling, for at de instanser, der varetager indkøb, regelmæssigt og effektivt kan gøre brug af dette redskab; opfordrer derfor Kommissionen til at foreslå en tilpasning af de relevante bestemmelser om indkøb eller statsstøtte som led i den generelle revision for at fremme anvendelsen af prækommercielle indkøb;

16. henleder opmærksomheden på betydningen af standarder for offentlige indkøb, eftersom sådanne standarder kan gøre det lettere for offentlige indkøbere at nå deres politiske målsætninger på effektiv og gennemsigtig vis; opfordrer i denne henseende til etablering af en regelmæssigt opdateret database for standarder, navnlig vedrørende miljømæssige og sociale kriterier, som skal gøres tilgængelig for offentlige myndigheder for at sikre, at indkøbere, når de udarbejder udbud, har adgang til behørig retningslinjer og et klart sæt regler, så de nemt kan kontrollere, om disse udbud overholder de relevante standarder;

17. opfordrer til, at der inden for offentlige indkøb i højere grad anvendes ikke-diskriminerende og åbne standarder for at støtte målsætningerne om forenkling og innovation, navnlig på tilgængeligheds- og IKT-områderne og miljøområdet;

18. understreger, at det, at en vare eller tjenesteydelse er blevet bæredygtigt produceret, med rette betragtes som et produktkarakteristikum, som kan anvendes som et kriterium til at sammenligne med varer eller tjenesteydelser, der ikke er blevet bæredygtigt produceret, således at de ordregivende myndigheder har mulighed for på en gennemskuelig måde at kontrollere de miljømæssige og sociale virkninger af de kontrakter, de tildeler, samtidig med at den nødvendige forbindelse til kontraktens genstand ikke svækkes; påpeger, at det er nødvendigt, at muligheden for medtagelse af krav om fremstillingsprocessen i de tekniske specifikationer for alle typer kontrakter klarlægges, hvor dette er relevant og forholdsmæssigt; henviser til Wienstrom-sagen, som er blevet det klassiske eksempel på, hvordan og hvorfor produktkarakteristika kan kategoriseres som tekniske specifikationer;

Tirsdag den 25. oktober 2011

19. understreger behovet for at styrke offentlige indkøbs bæredygtighedsdimension ved at lade denne udgøre en integrerende del af hvert enkelt trin i indkøbsprocessen (dvs. test af evnen til at opfylde kontrakten, tekniske specifikationer, klausuler vedrørende kontraktens udførelse);

20. påpeger, at indkøbsmyndigheder som reaktion på øget bevidsthed om varers, arbejders og tjenesteydelsers miljø- og klimaindvirkning bør medtage miljøomkostninger i deres vurdering af "det økonomisk mest fordelagtige tilbud" og deres beregning af livscyklusomkostninger;

21. bemærker, at direktivernes tekst skal være mere specifik, når det gælder om at forbedre adgangen for handicappede;

22. mener, at de nugældende bestemmelser om underentreprise bør styrkes, eftersom anvendelsen af flerdobbelte underentrepriseniveauer kan skabe problemer med hensyn til overholdelsen af kollektive aftaler, arbejdsvilkår og sundheds- og sikkerhedsstandarder; foreslår derfor, at de offentlige myndigheder underrettes om alle detaljer vedrørende anvendelsen af underleverandører, inden der indgås en kontrakt; anmoder Kommissionen om med henblik på den fremtidige revision af direktiverne at vurdere, om der er behov for yderligere bestemmelser om tildeling af underentreprisekontrakter, f.eks. om etablering af en ansvarskæde, navnlig for at undgå, at små og mellemstore virksomheder som underleverandører underlægges dårligere betingelser end dem, der gælder for den hovedentreprenør, der tildeles den offentlige kontrakt;

23. anerkender den rolle, som EU kan spille ved at lette udviklingen af vellykkede offentlig-private partnerskaber, idet man fremmer fair konkurrence og udveksling af bedste praksis på tværs af medlemsstaterne i forbindelse med de sociale politikker og beskæftigelsespolitikkerne; konstaterer dog, at der findes store forskelle mellem medlemsstaterne, hvad angår de lovkraft og proceduremæssige krav, der er gældende på dette område; opfordrer derfor Kommissionen til at skabe klarhed omkring begrebet "offentlig-private partnerskaber", navnlig med hensyn til, hvordan parterne skal fordele fælles risici og opfylde deres finansielle forpligtelser;

24. opfordrer Kommissionen til at foretage en fornyet vurdering af tærskelværdierne for vareindkøbskontrakter og tjenesteydelseskontrakter og om nødvendigt hæve dem for at lette bl.a. nonprofitaktørers, socioøkonomiske aktørers og SMV'ers adgang til offentlige indkøb; anmoder om, at der tages nøje hensyn til de retligt bindende krav i WTO-aftalen om offentlige indkøb; understreger, at det i betragtning af de i forvejen vanskelige forhandlinger om spørgsmålet om adgang til offentlige indkøb heller ikke bør glemmes, at en forhøjelse af tærskelværdierne i Europa let kunne føre til yderligere komplikationer for EU's handelspolitik;

25. understreger, at enhver udvidelse af EU's bestemmelser om offentlige indkøb med hensyn til, "hvad der skal indkøbes", ville udgøre en væsentlig ændring af den nuværende ordning og bør vurderes nøje; tvivler på, at dette ville bidrage til forenklingen og strømliningen, og frygter snarere, at det ville føre til mere komplicerede bestemmelser med mange undtagelser, som ville være vanskelige at administrere i praksis - idet direktiver om offentlige indkøb er proceduredirektiver ("hvordan foretages indkøb"), der ikke bør suppleres med bestemmelser om, "hvad der skal indkøbes";

Tredje opgave: forenkling af bestemmelserne og mulighed for mere fleksible procedurer

26. påpeger, at direktiverne ofte opfattes som for detaljerede, og at de er blevet stadig mere tekniske og komplekse, samtidig med at den juridiske risiko for manglende overholdelse af disse bestemmelser er blevet væsentligt større for både de ordregivende myndigheder og leverandørerne; bemærker, at frygten for udfordringer fører til en risikosky tilgang, som kvæler innovation og bæredygtig udvikling, hvilket alt for ofte fører til, at de ordregivende myndigheder vælger den laveste pris snarere end den bedste værdi; opfordrer til bredere forhandlings- og kommunikationsmargener kombineret med foranstaltninger til sikring af gennemsigtighed og forebyggelse af misbrug og diskrimination, og henstiller, at høring af markedet udtrykkeligt bør være tilladt som et muligt første skridt;

Tirsdag den 25. oktober 2011

27. bemærker, at politikken for offentlige indkøb først og fremmest skal sikre medlemsstaternes effektive brug af midlerne, skabe de bedst mulige resultater med hensyn til offentlige indkøb gennem anvendelse af klare, gennemsigtige og fleksible procedurer og gøre det muligt for virksomhederne i EU at konkurrere på lige vilkår i hele Unionen;
28. går i forbindelse med revisionen af EU-lovgivningen om offentlige indkøb ind for klare, enkle og fleksible bestemmelser, hvor der sker en reduktion af detaljeringniveauet, og indkøbsprocedurerne gøres enklere, mindre besværlige, billigere, mere åbne for SMV'er og mere investeringsvenlige; mener derfor, at der er behov for en mere omfattende anvendelse af de generelle principper om gennemsigtighed, ligebehandling og ikkeforskelsbehandling; mener, at en forenkling af bestemmelserne om offentlige indkøb ville gøre det muligt at begrænse fejlrisikoen og i højere grad tage hensyn til små ordregivende myndigheders behov;
29. går ind for, at der foretages en vurdering af, hvorvidt der kan tillades mere udbredt anvendelse af udbudsproceduren med forhandling med forudgående offentliggørelse i hele EU ud over, hvad der er fastsat i de gældende direktiver, således at de ordregivende myndigheder og de erhvervsdrivende har større muligheder for at kommunikere og på en hensigtsmæssig måde kan afpasse udbud og efterspørgsel efter hinanden; mener, at der, hvis det påtænkes at udvide anvendelsesområdet for udbudsproceduren med forhandling, bør indføres yderligere beskyttelse mod misbrug - f.eks. en forpligtelse for en ordregivende myndighed til lige fra begyndelsen over for eventuelle tilbudsgivere at fastsætte i det mindste visse minimumsbetingelser med hensyn til gennemførelsen af proceduren, således som det også er god praksis i forbindelse med private indkøbskontrakter - og at der bør fastsættes krav om skriftlig dokumentation;
30. opfordrer Kommissionen til at tage de nuværende tilgange til kvalifikationen af leverandører (navnlig rammeaftaler, dynamiske indkøbssystemer og forsyningsvirksomhedsindkøberes anvendelse af kvalifikations-systemer) op til fornyet overvejelse for at sikre, at eventuelle nye tilgange til kvalifikation begrænser omkostninger og tidsrammer, er attraktive for både ordregivende myndigheder og økonomiske aktører og giver de bedst mulige resultater;
31. gentager sin støtte til den systematiske tilladelse til alternative bud (eller varianter), da de er af afgørende vigtighed for at fremme og udbrede innovative løsninger; understreger, at specifikationer, der henviser til funktionsdygtighed og funktionelle krav, og den udtrykkelige tilladelse til alternative bud giver tilbudsgiverne mulighed for at foreslå innovative løsninger, navnlig i stærkt innovative sektorer som IKT; anmoder desuden om, at alle såvel lovgivningsmæssige som ikke-lovgivningsmæssige kanaler undersøges for at sikre, at offentlige indkøb i højere grad bidrager til fremme af innovation i Europa;
32. opfordrer Kommissionen til at medtage præciseringer i lovgivningen om offentlige indkøb, navnlig hvad angår kontraktens udførelsesfase (f.eks. om en "omfattende ændring" af en gældende kontrakt, om ændringer, der vedrører kontrahenten, og om kontraktens ophør);
33. anser det for beklageligt, at tilbudsgivere kun har begrænsede muligheder for at rette udeladelser i deres tilbud; anmoder derfor Kommissionen om at præcisere, hvilke udeladelser der kan rettes af tilbudsgiverne, hvilke yderligere rettelser det er tilladt at foretage, og hvordan man sikrer gennemsigtighed og ligebehandling;
34. påpeger, at de ordregivende myndigheder bør have mulighed for at drage fordel af tidligere erfaringer med en tilbudsgiver på baggrund af en officiel evalueringsrapport; anbefaler, at der fastlægges en tidsfrist for udelukkelse, hvilket burde sikre gennemsigtighed og objektivitet; henleder opmærksomheden på behovet for i direktiv 2004/17/EF og 2004/18/EF at indføje en lovgivningsmæssig præcisering, hvori det anføres, at en tilbudsgiver, der i forbindelse med en tidligere indkøbsprocedure er fundet skyldig i en forseelse, kan genvinde sin pålidelighed efter at have forelagt substantielle beviser for, at han har gennemgået en effektiv "selvrensning"; mener, at en sådan præcisering ville fremme mekanismer til bekæmpelse af korruption ved at understøtte incitamenter til fremskyndelse af elimineringen af korrump adfærd og ville fjerne alvorlige rets-usikkerheder;

Tirsdag den 25. oktober 2011

35. beklager grønbogens manglende omtale af mangler, manglende ekspertise og viden omkring indkøb og offentlige indkøbsstrategiers mangelfulde karakter; understreger vigtigheden af at fremme en professionel tilgang og sikre objektivitet både fra de ordregivende myndigheders og markedsaktørernes side, navnlig gennem støtte til fastlæggelsen af målrettede uddannelsesprogrammer; anbefaler, at der oprettes et netværk af ekspertisecentre inden for de eksisterende nationale rammer, og at udvekslingen af oplysninger og bedste praksis mellem medlemsstaterne fremmes; tilskynder også paraplyorganisationer på både nationalt plan og EU-plan til i fællesskab at påtage sig ansvaret for at stille relevante oplysninger til rådighed og til at fremme udvekslingen af oplysninger mellem deres medlemmer i hele EU; understreger betydningen af klare og let forståelige manualer for både ordregivende myndigheder og tilbudsgivere; finder det beklageligt, at dokumenterne "En håndbog om varetagelse af miljøhensyn i forbindelse med offentlige indkøb (Grønne indkøb)" og "Buying social - A Guide to Taking Account of Social Considerations in Public Procurement", offentliggjort i henholdsvis 2005 og 2010, ikke er tilstrækkeligt brugbare i denne henseende;

36. konstaterer, at kun 1,4 % af alle kontrakter tildeles virksomheder fra en anden medlemsstat; understreger, at professionalisering og bedre skoling af ordregivende myndigheder og tilbudsgivere ville styrke konkurrencen i EU og bidrage til, at fordelene ved et indre marked for offentlige indkøbskontrakter i højere grad kunne udnyttes;

Fjerde opgave: forbedring af SMV'ernes adgang

37. understreger, at let adgang til offentlige indkøb for SMV'er, der er drivkraften i den europæiske økonomi, er afgørende for at bevare beskæftigelsen og for bæredygtig udvikling, innovation og vækst; understreger, at forenkling af procedurerne og de administrative formaliteter, udformning af SMV-venlige strategier og gennemførelse af kodeksen for bedste praksis vil lette SMV'ernes adgang til offentlige kontrakter og gøre dem i stand til at deltage på mere lige og retfærdige vilkår; mener, at en forenklet, lige og fair adgang til offentlige kontrakter for alle erhvervsdrivende ville kunne føre til, at skatteydernes penge blev anvendt på en bedre måde; påpeger, at SMV'er ikke generelt har nogen væsentlig specialiseret administrativ kapacitet, og at det således er meget vigtigt at begrænse den administrative byrde, der pålægges dem, til et minimum;

38. påpeger, at udvælgelseskriterier vedrørende finansiel status, f.eks. med hensyn til en virksomheds omsætning, bør stå i et rimeligt forhold til en given kontrakts karakter; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til, når de vedtager fleksible og brugervenlige instrumenter, ikke at skabe nye hindringer for SMV'er og til først og fremmest at tage hensyn til disses interesser; opfordrer Kommissionen til med henblik på at forbedre adgangen til offentlige indkøbsprocedurer og øge deres gennemsigtighed, navnlig til gavn for mindre kontraherende myndigheder og tilbudsgivere, at modernisere Tenders Electronic Daily (TED)-webstedet for at gøre det mere tilgængeligt ved at forbedre dets tiltrækningskraft og brugervenlighed, med særligt fokus på søgekriterier og kvaliteten og detaljeringsgraden i de sammendrag, der oversættes for hvert udbud; anbefaler, at TED tilbyder en varslingservice for brugere, således at de informeres, når der offentliggøres nye udbud af interesse;

39. anmoder Kommissionen om at øge bevidstheden om, hvor vigtigt det er at opdele kontrakter i partier, og om at overveje gennemførelsen af princippet om at "følge eller forklare", som går ud på, at bestemmelser om spørgsmål såsom opdelingen i partier skal overholdes, eller også skal det forklares, hvorfor de ikke kan overholdes;

40. påpeger, at ordregivende myndigheder i højere grad bør udnytte muligheden for at opdele offentlige kontrakter i partier, hvilket i såvel kvalitets- som kvantitetsmæssig henseende ville gøre det lettere for SMV'er at deltage i offentlige indkøb og ville forbedre konkurrenceniveauet; tilskynder SMV'er til at gøre brug af fælles indkøb og fælles anvendelse af kontrakter, hvilket vil gøre det muligt for dem at foretage stordriftsbesparelser inden for områder som logistik og transport; opfordrer offentlige myndigheder til at udvise fleksibilitet, når de skal tage stilling til disse moderne og frivillige ordninger; opfordrer Kommissionen til at undersøge alle muligheder for at fremme midlertidige eller permanente grupperinger af SMV'er og af små enheder for at sætte dem i stand til uden at skulle optræde som underleverandører at deltage i udbud, der ikke er opdelt i partier; anmoder Kommissionen om med hensyn hertil navnlig at undersøge den nuværende praksis med at give dele af kontrakter, der ikke er blevet opdelt i partier og er for store til, at SMV'er kan deltage i indkøbsproceduren, til SMV'er i underentreprise, ofte på dårligere betingelser end dem, der gælder for hovedentreprenøren;

Tirsdag den 25. oktober 2011

41. foreslår, at der gives tilladelse til egenerklæring, hvor det er muligt, og at der udelukkende anmodes om originale dokumenter fra de kandidater, der går videre, eller den valgte tilbudsgiver, idet eventuelle forsinkelser eller markedsforvridninger som følge af fejlagtige erklæringer samtidig undgås; anmoder Kommissionen om at fremme muligheden for et "elektronisk indkøbspas", der accepteres af alle medlemsstater, og som viser, at den økonomiske aktør opfylder de betingelser, der kræves i EU-lovgivningen om offentlige kontrakter; understreger, at et europæisk prækvalifikationssystem bør kunne blive et nyttigt instrument, hvis der drages omsorg for, at det er enkelt, billigt og let tilgængeligt for SMV'er;

Femte opgave: sikring af sunde procedurer og undgåelse af urimelige fordele

42. opfordrer Kommissionen til - med henblik på at bekæmpe korrupktion i forbindelse med offentlige indkøb - at fremme en mere effektiv rapporteringspraksis, herunder informationsudveksling mellem medlemsstaterne om udelukkelse af underlødige tilbudsgivere; anmoder Kommissionen om at få fastlagt klare regler om beskyttelse af informanter, i overensstemmelse med henstillingerne i resolution 1729(2010) fra Europarådets Parlamentariske Forsamling⁽¹⁾, om at styrke gennemsigtigheden i kontrakter, der finansieres med EU-midler, og om at fremme uddannelsesaktioner både på institutionelt niveau og i befolkningen generelt;

43. bemærker, at visse medlemsstater allerede anvender effektive procedurer for tildeling af offentlige kontrakter, som sikrer gennemsigtighed og korrekt brug af skatteydernes penge; anmoder Kommissionen om at undersøge medlemsstaternes bedste praksis på dette område og finde frem til de mest effektive principper for offentlige indkøb i EU;

44. påpeger, at en af målsætningerne med direktiverne er bekæmpelse af korrupktion og favorisering; understreger, at medlemsstaterne står over for forskellige udfordringer på dette område, og at en mere detaljeret europæisk tilgang risikerer at undergrave bestræbelserne på at strømline og forenkle reglerne og i stedet skabe et nyt bureaukrati; pointerer, at principperne om gennemsigtighed og konkurrence er centrale for bekæmpelsen af korrupktion; opfordrer til, at der vælges en fælles tilgang til "selvrensningsforanstaltninger" for at undgå markedsforvridninger og sørge for retssikkerhed for såvel økonomiske aktører som ordregivende myndigheder;

45. er af den opfattelse, at offentlige kontrakter, eftersom de vedrører offentlige midler, bør være gennemsigtige og kunne kontrolleres af offentligheden; anmoder Kommissionen om en præcisering for at sikre, at lokale og andre offentlige myndigheder gives juridisk sikkerhed og kan oplyse borgerne om deres kontraktlige forpligtelser;

46. opfordrer Kommissionen til at vurdere problemerne i forbindelse med usædvanligt lave tilbud og til at foreslå passende løsninger; anbefaler, at de ordregivende myndigheder sørger for tidlige og tilstrækkelige oplysninger til andre tilbudsgivere i tilfælde af unormalt lave tilbud med henblik på at give dem mulighed for at vurdere, om der er grundlag for at indlede en klageprocedure; efterlyser større sammenhæng mellem EU's fælles eksterne handelspolitik og fremgangsmåderne i medlemsstater, hvor usædvanligt lave tilbud accepteres;

Sjette opgave: øget anvendelse af e-indkøb

47. glæder sig over Kommissionens grønne bog om øget anvendelse af e-indkøb; påpeger, at det ikke er lykkedes handlingsplanen for e-indkøb at nå sit mål, og at der er brug for øget politisk lederskab på alle statslige niveauer - herunder også EU-niveau - for at holde fast ved e-indkøb og fremskynde overgangen til denne metode; ønsker at sikre, at mindst 50 % af både EU-institutionernes og medlemsstaternes offentlige indkøb foretages elektronisk i tråd med den forpligtelse, som medlemsstaternes regeringer påtog sig på ministerkonferencen om e-forvaltning i Manchester i 2005;

⁽¹⁾ Resolution 1729(2010) fra Europarådets Parlamentariske Forsamling om beskyttelse af informanter, vedtaget den 29. april 2010.

Tirsdag den 25. oktober 2011

48. understreger, at Kommissionen kan spille en enestående rolle med hensyn til fremme af fremskridt omkring standardiserings- og infrastrukturspørgsmål - af sikkerhedshensyn har f.eks. e-signaturer og tidsstempler brug for et format fastlagt ved fælles overenskomst; anmoder Kommissionen om at udarbejde de pågældende fælles standarder; understreger, at besværlige tekniske krav vedrørende autentifikation af tilbudsgivere kan virke som hindringer for økonomiske aktører; understreger i denne forbindelse behovet for at udvikle et standardiseret system for e-signaturer; opfordrer medlemsstaterne til at etablere en valideringstjeneste for certifikater, der udstedes af udbydere af certificeringstjenester under deres tilsyn;

49. understreger, at det for at sikre interoperabiliteten mellem forskellige systemer og undgå leverandørafhængighed er nødvendigt med åbne standarder og teknologineutralitet; opfordrer Kommissionen til at sikre reel interoperabilitet mellem de forskellige platforme for e-indkøb, der allerede er indført i medlemsstaterne, og i den forbindelse i højere grad udnytte de resultater, der er opnået gennem EU-initiativer såsom Peppol og e-Certis;

50. påpeger, at alle lovgivningsmæssige forslag om udvidelse og forenkling af anvendelsen af e-indkøb bør integreres i revisionen af de vigtigste direktiver om offentlige indkøb og bør være i tråd med anvendelsesområdet og de generelle bestemmelser om offentlige indkøb såsom bestemmelserne om forpligtelserne i tilknytning til tærskelværdier;

51. understreger, at e-indkøb kan være drivkraften bag forenklingen af hele indkøbsprocessen og indføre effektive procedurer, som kan føre til betydelige omkostnings- og tidsbesparelser for både virksomheder og offentlige administrationer og øge gennemsigtighed og tilgængelighed; henleder opmærksomheden på, at navnlig elektronisk tildeling af kontrakter åbner nye perspektiver for en forvaltningsmodernisering på området for offentlige kontrakter; gentager, at e-indkøb er mindre omkostningskrævende, hurtigere og mere gennemsigtige end konventionelle offentlige indkøbsprocedurer; mener imidlertid, at der stadig er plads til forbedringer, og at der bør gøres mere for så vidt angår adgang til pålidelige, sammenlignelige og objektive oplysninger og statistiske data; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at fremme grænseoverskridende brug af e-indkøb;

52. pointerer, at lovgivning ikke er det eneste middel til fremme af ændringer; anmoder derfor Kommissionen om at udforske nye metoder til grænseoverskridende udveksling af oplysninger og bedste praksis og overførsel af viden blandt lokale og regionale aktører; understreger, at der er et stort behov for at øge kapacitet og viden hos personale, der beskæftiger sig med e-indkøb, samt for - ved hjælp af nationale incitamenter og/eller EU-incitamenter til sikring af lige vilkår mellem SMV'er og store virksomheder - at bistå SMV'er med opbygning af viden og kapacitet; glæder sig over faciliteten for netforbindelser i Europa som et nyt instrument, der kan fremme e-indkøb over grænserne og dermed muliggøre udviklingen af det digitale indre marked;

53. glæder sig over bekendtgørelsen i Kommissionens handlingsplan for e-forvaltning 2011-2015 om, at ePractice.eu-plattformen vil blive omdannet til et effektivt redskab for udveksling af erfaringer og oplysninger mellem medlemsstater og e-forvaltningsbrugere, og slår stærkt til lyd for, at platformens anvendelsesområde udvides til også at omfatte lokale og regionale brugere;

*

* * *

54. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen samt til medlemsstaternes regeringer og parlamenter.